

1. LUKU

JUMALAN MÄÄRÄÄMÄT ERITYISET AJAT JA HETKET

Jumalan määräämät ajat ja hetket. — Minkä tähden ne eivät ole selvemmin esitetyt. — Ilmaistut oikeana aikanaan. — Harras halu tuntea tulevat ajat ja hetket ansaitsee tunnustusta. — Adventistien erehdykset. — Profeetallisten aikojen varsinainen tarkoitus. — Nykyinen asemamme. — Seuraavan luvun tarkoitus.

”AIKAKAUSISUUNNITELMASSA” koetimme osoittaa Jumalan järjestystoimenpiteen suuret peruspiirteet ihmiskunnan pelastamiseksi puhtaasti Raamatun kannalta. Tämän osan päätarkoituksena on Raamatun perustuksella osoittaa, että suunnitelman eri osilla on tarkkaan määrätty ajat ja hetket niiden täyttymiseksi; että suunnitelman edistyessä jokainen uusi piirre on toteutunut tarkalleen määrättyinä aikana; ja että nyt maan kaikkien sukukuntien siunaamiseksi aika on lähellä. — 1 Moos. 28:14; Gal. 3:16

Evankeliumikauden pitkien vuosisatojen kuluessa on seurakunta Herransa opetuksen mukaisesti rukoillut, ”Tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.” Mutta, uneliaitten lasten tavoin, koska aika oli pitkä, monet ovat melkein unohtaneet näiden sanojen sisällyksen, niin että ne nyt näyttävät kuolevan heidän huulillaan. Kaikille niille, joiden sydän on yhä uskollinen Herralle, me huudamme apostoli Paavalin sanoilla: ”Jo on hetki teidän unesta nousta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme. Yö on pitkälle kulunut ja [tuhatvuotinen] päivä on lähellä.” (Room. 13:11) Niin, se on oven edessä. Taivaan valtakunta on nyt lähestynyt, ei ainoastaan sikiö- tai alkutilassaan, kuten Herramme ensimmäisessä adventissa (Matt. 3:2), vaan siinä merkityksessä kuin hän selitti sen vielä tulevan (Joh. 18:36,37) — ”suurella voimalla ja kirkkaudella.”

Ainoastaan ne, jotka ovat huolellisesti tutkineet ”Jumalan aikakausionsuunnitelmaa”, ovat valmiit ymmärtämään ja antamaan arvoa tämän osan opetuksille ajoista ja hetkistä, jotka Jumala on määrännyt suunnitelmansa eri piirteiden kehityksen ja niiden lopullisen täyttymisen yhteydessä. On sen tähden toivottavaa, ettei kukaan ryhdy tutkimaan tätä, ennen kuin on täydelleen ymmärtänyt edellisen osan sisällyksen. Muuten siitä ei tule hänelle ”ruokaa aikanaan.” Totuus on ruokaa aikanaan ainoastaan silloin kun olemme valmistuneet ottamaan sitä vastaan. Lapsi ei ole valmis ratkaisemaan laskuopillista tehtävää, ennen kuin häntä on ensin opetettu käyttämään numeroita ja kieltä. Niin on jumalallisen totuudenkin laita: se on rakennettu askel askeleelta, ja voidaksemme ymmärtää sitä meidän täytyy huolellisesti nousta varatut askeleet, ja luonnollisesti koetella Raamatulla jokainen seuraava askel, jonka otamme, kuitenkin pelkäämättä ottaa sitä kun näin olemme löytäneet varman jalansijan. Ainoastaan niitä, joilla on horjumaton usko Herraan ja joille sanat ”niin sanoo Herra” tekevät lopun epäilyksistä ja ristiriidoista, voi Jumalan henki johtaa edistyviin totuuksiin, sitä mukaa kuin niiden aika tulee — johtaa uusiin asioihin sekä lujittaa vanhoissa, jotka sama alkulähde on todistanut tosiksi.

Ainoastaan tällaisia Jumala on luvannut johtaa. Aikakauden lopussa, joka on elon aika, on oikea ajankohta ilmaista paljon totuutta, jota Jumala ei ole ilmaissut menneinä aikoina edes uskollisimmille ja uhrautuvaisimmillekaan lapsilleen. Profeetta Habakuk

selittää (Hab. 2:3), ettei näky Jumalan suunnitelman ihanasta täyttymisestä lopun aikana pettäisi, ja että se puhuisi muutamille Jumalan lapsille niin selvästi, että he kykenisivät, niin kuin on määrätty, piirtämään sen selvästi tauluille, jotta toiset sen kautta kykenisivät lukemaan sen helposti. Tästä ajasta Danielkin (Dan. 12:4,9,10) selitti, että tieto tulisi suureksi ja että (uskon kautta) taitavat ymmärtäisivät näyn.

Meidän aikomuksemme ei ole tässä ennustaa ihmisen mielikuvituksen joutavuuksia eikä missään merkityksessä mennä ohi sen mitä Pyhässä Raamatussa on kirjoitettu. Sen tähden syrjäytämme kaikki ihmisten viisastelut ja pysyttäydymme lähellä Jumalan totuuden lähdeä koettaen lukea ennustuksia ennustuksen ja sen ilmeisen täyttymisen valossa. Koetamme tehdä selväksi tauluille sen, minkä Jumala käski sulkea sinetillä, ja jota sen tähden ei ole voitu ymmärtää ennen tätä lopun aikaa, mutta josta hän antoi vakuutuksen että se ymmärrettäisiin silloin.

Tässä osassa esitämme ketjun todistuksia Jumalan määräämistä ajoista ja hetkistä, jonka kaikki renkaat huomaamme raamatullisesti vahvoiksi, koska kokonaisuus, kun sitä tarkastetaan eri osien suhtautumisessa toisiinsa, todistaa niin laajasta ja ulottuvaisesta suunnitelmasta, niin syvästä aikomuksesta ja niin täydellisestä sopusoinnusta, että ahkeran ja kunnioittavan täytyy selvästi huomata, että se ulottuu ihmisajatuksen leveyden ja syvyyden toiselle puolelle eikä voi niin ollen olla inhimillistä alkuperää.

Me huomaamme, että evankeliumikauden loppua kutsutaan juutalaiskauden lopun tavoin elonajaksi (Matt. 9:37; 13:24,30,39), ja että nämä ajat ovat kumpikin 40 vuoden pituisia. Me näemme myös, että ennustuksen todistuksen säteet kohdistuvat erityisesti elonaikeihin, varsinkin tämän ajan elonajaan, josta juutalaiskaudenkin – sen esikuvallisen luonteen tähden – kaikki valo kokoontuu ihanaksi polttopisteeksi. Tässä valossa voimme nyt selvästi nähdä Jumalan majesteetilliset askeleet, ei ainoastaan menneiden aikakausien kuluessa, vaan myös hänen suunnitelmansa nykyisessä kehittämisessä. Eikä siinä kyllin, vaan kuten hän lupasi osoittaa meille tulevia asioita (Joh. 16:13), me nyt näemmekin ihmeellisellä selvyydellä hänen viisaan suunnitelmansa kaikkien ihmisten siunaamiseksi tulevan tuhatvuotiskauden aikana – aina sen ihanaan täyttymiseen asti kaiken ennalleen asettamisessa. Me näemme monen suuren ja ihmeellisen tapahtuman keskittyvän tähän elonkorjuuseen. Silloin on ennennäkemättömän ahdistuksen aika, Jehovan päivä; Antikristuksen lopullinen ja täydellinen kukistuminen sekä suuren Babylonin lankeaminen; juutalaisten suosion palaamisen alku; Herramme toinen adventti ja hänen valtakuntansa perustaminen; sekä pyhien ylösnouseminen ja palkitseminen.

Me huomaamme ennustuksista, että tämän elonkorjuuajan alku ja loppu ovat selvästi osoitetut, samoin kuin ne tapaukset, jotka sattuvat tänä aikana. Tämän niteen tarkoituksena on kiinnittää huomio profeettallisen ajan eri piirteisiin ja seurata ajan tapahtumia niiden huippukohtaan asti. Voidakseen ottaa vastaan sen todistuksen täytyy lukijalla olla korvat kuulla (Ilm. 2:7; Matt. 11:15), ja hänen täytyy päättää nöyrästi syrjäyttää monet omistamansa mielipiteet huomattessaan niiden olevan epäsopusoinnussa Jumalan sanan kanssa. Olemme vakuutetut, että ne, joilla on tällainen mieli ja jotka kärsivällisesti, huolellisesti ja järjestyksessä lukevat tämän kirjan läpi, saavat epäilemättä siitä suurta siunausta. Jos hyvä ja vilpitön sydän ottaa nämä opetukset vastaan, me toivomme, että

niistä tulee voima, joka erottaa hänet maailmasta ja kypsytää nisuna aittaan. Meidän käsityksemme mukaan Herra on määrännyt näiden ennustusten ilmitulemisen nyt juuri virkistämään, kypsyttämään ja erottamaan pyhät nisuna rikkaruohoista tänä elonkorjuu-aikana. Niiden, joiden on sallittu katsoa Jumalan suurenmoiseen aikakaussuunnitelmaan, joka niin selvästi esittää tarkkaan järjestetyn jumalallisen suunnitelman syvän tarkoituksen ja ihmeellisen kantavuuden, kuten se edellisessä niteessä on esitetty, tulisi olla halukkaita tietämään, mitä Jumala on suvainnut ilmoittaa suunnitelmansa ajoista ja aikakaudesta. Niiden huomio näihin asioihin tulisi olla monin verroin suurempi kuin ainoakaan muun edellisinä aikakausina, jolloin ei nähty niin suuria siunauksia, jotka on varattu kaikille. Uskolliset Jumalan lapset ikävöivät tietää, milloin Kunnian Kuningas tulee ja pimeyden ruhtinas sidotaan, milloin valon lapset loistavat niin kuin aurinko ja pimeys hälvenee, milloin pyhät saavuttavat täydellisyys Jumalan lapsina, ja huokaava luomakunta vapautetaan katoavaisuuden siteistä; milloin taivaallisen Isän ihana luonne ilmenee hämmästyväälle maailmalle täydellisenä taivuttaen kaikkien vanhurskautta rakastavien sydämet ylistykseen, rakkauteen ja kuuliaisuuteen.

Siltä, jolla ei ole tällaista toivomusta, puuttuu harrastusta ja ymmärrystä Jumalan suunnitelmaan. Apostoleilla, profeetoilla ja enkeleillä on ollut tämä halu, ja he ovat innokkaasti tutkineet aikaa, jonka Jumalan henki on määrännyt profeettain kautta. Ja Jumalalle on mieleen tällainen harrastus hänen lapsiansa puolelta; ja joskaan tätä toivomusta ei kenenkään suhteen tähän asti ole voitu tyydyttää, koska aika ei ole ollut sovelias, ei Jumala kuitenkaan ole tällaista harrastusta vastustanut. Päinvastoin hän kutsui tiedustelevaa Danielia suuresti rakastetuksi ja vastasi hänen kysymykseensä niin pitkälle kuin oli mahdollista hänen suunnitelmansa mukaan.

Tällaista tiedustelemista ei sen tähden pidä pitää sopimattomana tunkeutumisena Jumalan salaisuuksiin. Jumala tahtoo, että meillä olisi tällainen harrastus hänen suunnitelmiinsa ja kehottaa meitä tutkimaan Raamatua ja ”ottamaan vaarin profeettallisesta sanasta”, jotta olisimme oikeassa suhteessa totuuteen ja voisimme omistaa sen nopeasti, kun sen aika on tullut. Salaiset asiat kuuluvat Jumalalle, mutta ilmoitetut asiat meille ja lapsillemme iankaikkisesti. (5 Moos. 29:29) Jos sen tähden pitäydymme tarkasti Jumalan sanassa ja vältämme joutavia arveluja, olemme lujalla pohjalla. Jos Jumalan suunnitelmaa ja aikoja ei ole ilmoitettu Raamatussa, kukaan ei voi niitä löytää; eikä Jumala ole profeettainsa ja apostoliensa kautta ilmoittanut mitään, mitä hän olisi aikonut iankaikkisesti kätkeä. Aikanaan ja Jumalan suunnitelman piirteiden, sen aikojen ja aikakausien mukaisesti nämä asiat ilmoitetaan valvoville. Kuitenkaan ei suunnitelmaa kokonaisuudessaan eikä siihen kuuluvia aikoja voitu ymmärtää, ennen kuin oli tullut tätä varten määrätty aikakausi, ”lopun aika.” (Dan. 12:9,10) Ja muistakaamme, että ennen kuin on tullut Jumalan aika ilmoittaa hänen salaisuuksiaan, ei tieto eikä hurskaus voi niitä keksiä. Vaikka ennustukset ovatkin olleet vuosisatoja kaikkien silmien edessä, niitä ei ole voitu avata eikä niiden salaisuuksia lukea, ennen kuin oikea aika on tullut.

Kun muutamat hänen oppilaistaan tulivat Herramme luokse tiedustellakseen Jumalan valtakunnan pystyttämisen aikaa, ennen kuin oli tullut aika sen paljastamiseksi, hän vastasi, ”Ei teidän tule tietää aikoja tai hetkiä, jotka isä on valtansa nojalla määrän-

nyt.” (Apt. 1:7) Toisella kertaa hän sanoi saman asian suhteen, ”Siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä. Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoukkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee... Mutta minä teille sanon, sen sanon kaikille: valvokaa.” — Mark. 13:32,33,37

Näitä Herramme sanoja ei pidä ymmärtää niin, ettei Isää lukuun ottamatta kukaan koskaan saisi tietää näistä ajoista ja aikakausista. Yhtä vähän ne todistavat, ettemme nyt voisi tietää näitä aikoja ja aikakausia, kuin ettei Herramme niitä nyt tietäisi. Ja se tosiasia, että Isämme suunnitelman pääpiirteet, samoin kuin hänen aikansa ja aikakautensa, nyt huomataan selvästi, todistavat eittämättömästi, että elämme pahan hallituksen lopun aikoja, ja tuhatvuotiskauden aamusarastuksessa, jolloin tiedon piti kasvaa ja ymmärtävien ymmärtää. (Dan. 12:4,10) Ellei ennustuksia koskaan voitaisi ymmärtää, ei olisi ollut järkevää syytä niiden antamiseen.

Nämä Mestariimme lausunnot osoittavat, ettei Jumala ole jättänyt suunnitelmansa eri osia oman onnensa tai sattuman varaan, vaan hänellä on tarkoin määrätty ajat ja hetket jokaista suuren työnsä piirrettä varten. Hänen ääretön voimansa ja viisautensa takaa sen, ettei tapahdu mitään erehdystä tai viivytystä.

Nämä sanat sisältävät sen ajatuksen, että tähän aikaan asti ei Isä ollut ilmaissut suunnitelmansa yhteydessä olevia aikoja ja hetkiä kenellekään, ei edes Herrallemme Jeesukselle. Mutta kaukana siitä yleisestä mielipiteestä, että Herramme olisi soimannut aikojen ja aikakausien etsimistä ja harrastamista, kieltäen mainituilta sanoilta sellaisen tutkimisen, on totuus ennemmin päinvastainen. Hänen sanansa osoittavat selvästi, että joskaan heidän ei nyt annettu tietää aikoja ja aikakausia, tulisi aika, jolloin niillä olisi suuri arvo ja jolloin ne ilmoitettaisiin niille, jotka silloin valvoisivat. Tietäen sen tosiasian, että nämä jonakin aikana paljastettaisiin ja että niillä silloin olisi suuri merkitys, hän kehottaa heitä olemaan varuillaan, eikä jättäytymään välinpitämättömyyteen niiden suhteen, vaan valvomaan lakkaamatta, jotta he voisivat tietää milloin oli tullut oikea aika.

Ne, jotka aikakauden kuluessa ovat valvoneet, vaikka eivät olekaan saaneet nähdä kaikkea sitä mitä ovat odottaneet, ovat siitä huolimatta tulleet sen kautta suuresti siunatuiksi ja pysyneet maailmasta erossa. Ne taas, jotka elävät oikeana aikana ja tottelevaisesti valvovat, tietävät, näkevät ja ymmärtävät, eivätkä ole tietämättömyydessä tämän elonkorjuuajakauden ihmeellisistä tapauksista. Se, joka milloin tahansa laiminlyö valvomisen, menettää siunaukset, joille Mestari pani niin suuren arvon, ja osoittaa, että tämän maailman hyvyys ja tämän elämän aineelliset huolet ja nykyiset harrastukset ovat niin raskauttaneet hänet, että hän laiminlyö lupauksensa täysin vihkiytyä Herralle ja etsiä ensin Jumalan valtakuntaa ja tulevaa elämää.

Apostolit Pietari ja Paavali kiinnittävät huomion näihin aikoihin ja hetkiin. Pietari julistaa (2 Piet. 1:16), ettemme ole seuranneet tekaistuja taruja; että hän näki kirkastusvuorella kuvan Kristuksen tulevan valtakunnan kirkkaudesta siinä ihanassa näyssä, jossa Mooses, Elia ja Jeesus esiintyivät säteilevissä puvuissa. Mooses esitti vanhanajan arvokkaita (Hebr. 11:8-40), joista tulee taivaan valtakunnan maallisia edustajia, ja Elia esitti evankeliumikauden voittajia. Kokonaisuudessaan näky esitti tulevaa kirkkautta, kun

vanhurskaiden kärsiminen on loppunut armon mukaisen valinnan päätyttyä. Vaikka Pietari kertookin tämän näyn, hän kuitenkin teroittaa profeettain todistusten tärkeyttä sanoen: ”Sitä lujempi on meille profeetallinen sana, ja te teette hyvin, kun otatte siitä vaarin, niin kuin pimeässä paikassa loistavasta kynttilästä, kunnes päivä vaikenee.” (2 Piet. 1:19) Hän tiesi hyvin, ettei vielä silloin kukaan voisi ymmärtää ennustuksia kokonaisuudessaan, ja sen tähden hän kehotti pyhiä olemaan valvovassa asemassa – ei tähystellen pilviä, vaan kaikkien niiden asioitten toteutumista, joista Jumala on puhunut kaikkien pyhain profeettainsa kautta, ennalleenasettamisen ajoista, jotka muodostavat niin laajan ja huomattavan osan heidän todistuksissaan. Ja hän vakuuttaa meille, että ennustukset ajan vierieessä tuovat meille yhä uusia totuuksia, kunnes päivä valkenee.

Apostoli Paavali selittää: ”Aikakausista ja määrähetikistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa; sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä [Se tulee hiljaa, huomaamatta, ja sen tultua eivät monetkaan aluksi tiedä, että he elävät siinä]. Kun he sanovat: ‘Nyt on rauha, ei hätää mitään’, silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio [äkisti ja nopeasti verrattuna menneen 6000 vuoden hitaaseen kulkuun, kuten meidän aikaamme kutsutaan höyryn ja sähköä nopeaksi ajaksi – ei äkkiä kuten salama, vaan äkkiä] niin kuin synnytyskipu raskaan vaimon... Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niin kuin varas.” – 1 Tess. 5:1-4

Kaikilla veljillä on kynttilä, ennustuksen varma sana, josta Pietari puhuu valona pimeässä paikassa; ja niin kauan kun he pysyvät oikeina veljinä, ollen uskovia, alistuvia ja nöyriä sanan tutkijoita, he eivät ole koskaan pimeydessä. He saavat koko ajan tarvittavan määrän totuutta ravinnoksi ruokana aikanaan. Ei koskaan ole sellaisten, jotka ovat eläneet sopusoinnussa Jumalan kanssa, tarvinnut elää tietämättöminä välttämättömistä totuuksista ja vaeltaa pimeydessä maailman kanssa. Aabraham ja Loot tiesivät ennakoita Sodomian hävityksestä. Jumala sanoi: ”Salaisinko minä Aabrahamilta sitä, mitä olen tekemä?” (1 Moos. 18:17) Nooa tiesi kyllin ajoissa vedenpaisumuksesta voidakseen rakentaa arkin, ja vieläpä päivä, jona hänen piti mennä arkkiin, oli ilmoitettu hänelle. Ensimmäisessä tulemuksessa tiesivät Simeon, Anna ja Idän viisaat odottaa Messiasta. Itse asiassa oli odotus silloin yleinen. (Luuk. 2:25-38; Matt. 2:2; Luuk. 3:15) Ja jos Jumala toimi näin palvelijain huonekunnan kanssa, jättäisikö hän lasten huonekunnan vähemmälle? Herramme ja Päämme on sanonut: ”En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni (Joh. 15:15) Varmaankin Herramme tietää aikanaan ajat ja hetket, koska juuri hän huolehtii suunnitelman täytäntöön panemisesta, ja varmaankin hän tekee, ellei hän ole muuttunut, ystävilleen, pyhilleen, niille, jotka seisovat häntä lähellä ja ottavat osaa hänen työhönsä, suunnitelmansa tunnetuksi.

Yhtä varmasti kuin on kirjoitettu, ”Ei Herra, Herra tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profeetoille” (Aamos 3:7), ja yhtä varmasti kuin suurin osa hänen ilmoituksistaan heille ei ollut heitä varten, vaan meitä, evankeliumikauden seurakuntaa varten (1 Piet. 1:12), yhtä varmasti eivät hänen uskollisensa ole pimeydessä, eivät ole kykenemättömiä huomaamaan Herran päivää, kun se on tullut. Se ei yllätä heitä kuten

varas tai paula – huomaamatta; sillä he valvovat ja saavat luvatus valon, joka voidaan silloin saada tässä asiassa.

Apostoli selittää myös, minkä tähden veljet tietävät ajat ja hetket, eivätkä ole pimeydessä. Hän sanoo, ”Sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia.” (1 Tess. 5:5) Sellaiset ovat siinneet totuudesta, ja kehittyvät totuudessa yhä enemmän aina täyteen päivään asti, joka kuuluu heille. — Jaak. 1:18; Joh. 17:17,19

Huomaa miten tarkoin sanat *he* tai *ne* ja *te*, tässä samoin kuin muissakin Raamatun kohdissa, erottavat mainitut kaksi luokkaa toisistaan — pyhät maailmasta. Se tieto, joka pyhillä on Herran päivänä, asetetaan sen tietämättömyyden vastakohtaksi, jossa maailma on tulevien tapausten ja luonteen suhteen. ”Ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa... Kun he sanovat: ‘Nyt on rauha, ei hätää mitään’, silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, eivätkä he pääse pakoon. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niin kuin varas; sillä te olette valon lapsia.” Mutta, sanoo Herra, ”pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta niin kuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis [itseänne ja myös profeetallista sanaa] joka aika ja rukoilkaa, että teidät katsottaisiin arvollisiksi pelastumaan tästä kaikesta, joka tulee, ja seisomaan Ihmisen Pojan edessä.” — Luuk. 21:34-36

Tästä seuraa siis, että jos Jumalan lapsi, joka elää Herran päivänä, on pimeydessä ja tietämättömyydessä näiden asioiden suhteen, hänen täytyy joko elää maallisen elämän yltäkylläisyydessä ja maailman hengen hurmaamana tai häntä raskauttavat tämän elämän huolet. Kummassakin tapauksessa hän laiminlyö valvomisen ja lampun pitämisen puhtaana ja palavana öljyineen astiassaan — laiminlyö Jumalan sanan sydämessään ja mielessään sekä totuuden hengen itsessään.

Vaikka paljon siitä, mitä profeetat olivat ennustaneet, oli yhteydessä aikojen ja hetkien kanssa, samoin kuin suunnitelman yksityisöiden kanssa, he tunnustivat kuitenkin tietämättömyytensä niihin ennustuksiin nähden, joita he julistivat. (Katso Dan. 12:8; Hes. 20:49; Matt. 13:17; 1 Piet. 1:10-12) Esitettyä hämärin lausein ja kuvaannollisella kielellä sekä liitettyinä tulevaisuuden tapauksiin oli silloin mahdoton ymmärtää niitä. Siten, ennakoita kirjoitettuin, todistavat ne Jumalan ennakoita tietämisestä ja järjestämisestä, ollen tarkoitettut niille opiksi, jotka elävät niiden täyttymisen aikana, eikä niille, jotka julistivat niitä. (Room. 15:4) He ovat odottaneet Jumalan suunnitelmaan ja ihmiskunnan historiaan liittyneiden eri piirteiden kehittymistä, jotka Jumalan toimenpiteiden mukaisesti avaavat ennustukset ja rikastuttavat kärsivällisiä, etsiviä Jumalan lapsia ruoalla aikanaan, koettelemusten ja vaikeuksien hetkeksi pahana päivänä — hädän päivänä, jolla tämä aikakausi päättyy ja jolla uusi aika eli talous alkaa.

Ihmeellinen nykyajan keksintö, joka hyvin sopii kuvaamaan jumalallista järjestelmää profeetallisiin aikoihin nähden, on nk. yhdistetty aikalukko, jota muutamat suurimmat pankit käyttävät. Muiden yhdistelmälukkojen tavoin on avain tai kädensija aina lukossa kiinni. Tarvitaan määrättyt erityiset liikkeet, jotka ainoastaan lukon käyttäjä tuntee, jotta lukko avautuisi, jolloin pienikin poikkeus oikeasta menettelytavasta tekee avaamisen

vaikeammaksi ja monimutkaisemmaksi. Yhdistetty aikalukko sisältää lisäksi sen ominaisuuden, että pankkiholvin oveen liitetyn kellolaitteen avulla voidaan ovet illalla sulkea niin, ettei kukaan voi niitä avata ennen kuin määrätynä tuntina seuraavana aamuna; ja silloinkin ainoastaan käyttämällä sitä ainoaa oikeaa, lukolle määrättyä yhdistelmää.

Samalla tavalla on taivaallinen Isämme sinetillä sulkenut monta suunnitelmansa piirrettä yön kuluessa suurella aikalukollaan, joka oli asetettu niin, ettei sitä voitu avata, ennen kuin ajan täytyessä – suuren ennalleenasettamispäivän aamun sarastaessa. Ja silloin Jumalan Voideltu, jolla on avain ja joka ymmärtää lukkoon kätketyn yhdistelmän, ”avaa, eikä kukaan sulje.” (Ilm. 3:7) Hän avaa antamalla meille tiedon profeetallisen avaimen käyttämisestä, jotta ne, jotka etsivät iäisen viisauden aarteita, voisivat ne löytää. Ja me voimme avata jumalallisen viisauden aarteita nyt, koska aamun hetki on tullut – joskin on aikaista, eikä maailma vielä näe valoa. Mutta ainoastaan ottamalla huolellisesti vaarin määräyksistä ja sovittamalla avainta suuren Rakentajan viittausten mukaisesti aarteet avautuvat meille.

Tämä kuvaus soveltuu todellakin koko Jumalan suunnitelmaan sen joka osassa, sillä jokainen totuuden piirre ja jokainen ennustus ovat ainoastaan osia suuresta yhteydestä, joka nyt on avattu, koska on aamu – koska suuren aikalukon salvat on otettu pois. Ja tämä suuri yhdistelmä, kun se kerran on avattu, paljastaa täydelleen ja suurenmoisesti Jumalan viisauden, vanhurskauden, rakkauden ja voiman kätketyt aarteet. Se, joka avaa, tuntee totisesti Jumalan paremmin kuin koskaan ennen.

Tutkikaamme sen tähden Raamattua kunnioittavalla mielellä, jotta oppisimme mitä Jumala näkee hyväksi opettaa meille aikojen ja aikakausien suhteen. Koska hän äskettäin on tehnyt meille selväksi suunnitelmansa suuret ulkonaiset piirteet, voimme syyllä odottaa, että hänen aikansa on tullut johtaa meitä aikojensa tuntemiseen. Kuluneina aikoina oli ajat ja hetket viisaasti kätketty ja pyhät säilyttivät siten rohkeutensa, koska aika oli pitkä; mutta kun suunnitelma alkaa lähestyä ihanaa täytäntöään, on pyhien etuoikeus saada tietää siitä, jotta he voisivat nostaa päänsä ja iloita tietäessään, että heidän vapahduksensa lähestyy. (Luuk. 21:28) Aikojen paljastuminen lopun ajalla on pyhille hyödyksi ja virkistykseksi, kun sitä vastoin niiden aikaisempi paljastuminen olisi vahingoittanut ja masentanut.

Jumalamme on selvästi järjestyksen Jumala. Jokainen työ, jonka hän tekee, on tarkkaan sopusoinnussa ennakolta tehdyn suunnitelman kanssa; ja hänen määrättyillä ajoillaan ja hetkillään on tärkeä merkitys ja huomattava osa tässä suunnitelmassa. Huomaa, että Jeesus syntyi määrätynä aikana. ”Kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa.” (Gal. 4:4) Ei ennemmin, eikä myöhemmin, vaan juuri ajan täytyttyä. Herramme ensimmäinen saarna koski aikaa. Hän tuli ja saarnasi Jumalan valtakunnan evankeliumia sanoen, ”Aika on täyttynyt... tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi.” (Mark. 1:15) Kristus kuoli ”oikeaan aikaan.” (Room. 5:6) Hänet herätettiin kuolleista ”kolmantena päivänä [ennakolta määrätynä aikana] kirjoitusten mukaan.” (1 Kor. 15:4) Hänen palveluksensa aikana hänen vihollisensa koettivat lakkaamatta ottaa hänet kiinni, mutta he eivät voineet tehdä sitä, ”sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.” – Joh. 7:30

Profeetallisia aikoja ei annettu uteliaisuuden tyydyttämiseksi, vaan sanan tutkijoille, jotta heille olisi mahdollista tuntea ennustetut tapaukset, kun niiden aika oli tullut. Siten esimerkiksi ennustukset ilmaisivat ensimmäisen tulemisen ajan ja tavan, mutta sitä ei voitu ymmärtää, ennen kuin Kristus oli tullut. Silloin se oli avuksi niille, jotka huolellisesti tutkivat kirjoituksia tunnistaakseen Jeesuksen Kristukseksi, Jumalan lähettämäksi lupauksen ja ennustusten mukaan. Aivan samalla tavalla määräävät ennustukset toisen tulemisen ajan ja tavan, kun on tullut aika ymmärtää niitä tapauksia, jotta ne auttaisivat meitä tuntemaan hänen päivänsä, kun se on tullut – sen tapauksen järjestyksen ja ajan vaatimukset. Vanhan Testamentin huolellinen tutkija ei voi olla näkemättä sitä huomattua asemaa, joka niissä omistetaan aikamääräyksille, ja päivälleen asti kohdistuvaa tarkkuutta, joskin ne usein näyttävät kuuluvan hyvin vähäpätöisiin tapauksiin. Mutta perusteellinen tutkija huomaa, että nämä eri päivämäärät ja ajat ovat renkaita ihmeellisessä todistusketjussa, joka suurella tarkkuudella viittaa kahteen maailman historian ihmeellisimpään ja tärkeimpään tapaukseen: nim. maailman Lunastajan ja Herran ensimmäiseen ja toiseen tulemiseen sekä kaikkiin niiden kanssa yhteydessä oleviin tapauksiin.

Se seikka, että enemmistö kristityistä on välinpitämätön näiden asioiden suhteen, ei ole mikään syy siihen että ne, jotka rakastavat hänen ilmestymistään [tulemistaan] ja toivovat hänen hyväksymistään, vajoaisivat samankaltaiseen laimeuden tilaan.

Tulee muistaa, että lihallinen Israel, Jumalan ystäviä lukuun ottamatta, loukkaantui, eikä tuntenut etsikkoaikaansa (Luuk. 19:44) sekä että profeetat ovat ennustaneet kuinka molemmat Israelin huoneet loukkaantuvat – sekä nimijuutalaisten huonekunta että nimikristittyjen huonekunta. (Jes. 8:14) Ainoastaan jäännös kummankin armohallituksen elonkorjuun lopussa on valmis ottamaan vastaan ja ymmärtämään ne totuudet, joiden aika on tullut, ja voi sen kautta päästä nauttimaan niitä erityisiä etuja ja oikeuksia, jotka sarastava uusi armohallitus tuo mukanaan. Tämän aikakauden lopussa tulee sen tähden jokaisen yksityisen kristityn pitää huolta siitä, että hän kuuluu jäännökseen eikä tuohon laimeaan, huolettomaan ja välinpitämättömään nimikristilliseen seurakuntaan, joka varmasti loukkaantuu, kuten profeetat, Herra ja apostolit ovat ennustaneet, ja jota myös lihallinen Israel esikuvasi ja jonka Raamattu selittää olevan henkisen Israelin varjo eli esikuva.

Mutta kuten aikaennustukset aikanaan ovat suuriarvoiset osoittaessaan Jumalan suunnitelman eri piirteet, jotka kuuluvat elonkorjuuseen jne., on myös totta, että tieto Herramme tulemisen ja ilmestymisen tavasta on erittäin välttämätön. Pyydämme, että lukija tullessaan tähän kohtaan ainetta kiinnittäisi siihen erityistä huomiota. Ja kaiken tämän tiedon pohjana täytyy olla pyhyys ja nöyryys, jonka täytyy raivata tie sen vastaanottamiselle, tekemällä Jumalan lapsen kykeneväksi raivaamaan sydämestään ennakkoluulot ja ahkerasti tarkastamaan ja tutkimaan sitä mitä on ilmoitettu. Näin tapahtui Jeesuksen ensimmäisessä tulemuksessa; ainoastaan vakavat, vihkiytyneet ja hiljaiset havaitsivat ajan ja tavan. Maailmanmieliset ja raskautetut, yltäkylläiset, eivät huomaa ennustuksia eikä aikain merkkejä niiden täytyessä, ennen kuin elonkorjuu on ohi ja erityisen suosion kesä päättynyt.

Juutalaisen aikakauden lopussa eli elonkorjuussa elivät todella nöyrät ja vilpittömät totiset israelilaiset odotuksessa, joka huomattavalla tavalla erotti heidät ylpeistä, maailmanmielisistä ja itsevanhurskaista heidän ympäristössään, niin etteivät he ainoastaan olleet paremmin valmistautuneet ottamaan vastaan Jumalan suunnitelmaa sellaisena kuin hän oli sen järjestänyt, mutta myös herkemmät kuulemaan ja tutkimaan totuutta, kun he tulivat kosketukseen sen kanssa. Ja samalla kun Herramme torjui luotaan itseensä tyytyväiset, soimaamishaluiset, virheitä etsivät ja viisastelevat farisealaiset hämärillä tai väistelevillä vastauksilla, hänellä oli aikaa ja harrastusta tehdä totuus selväksi sen nöyrille ja totisille etsijöille. (Matt. 13:10-17; 16:1-4; Mark. 7:1-23; Luuk. 18:18-30; Joh. 1:45-51; Luuk. 24:13-32 ja 33-49; Joh. 20:24-28; 21:1-12) Ylpeät ja itsekylläiset ja kaikki, jotka seurasivat heitä, kompastuivat (Matt. 15:14), kun sitä vastoin nöyrät ja totuutta janoavat etsivät vakavasti totuutta. (Matt. 13:36; Mark. 4:10) Näille Herra selitti hämäret lausuntonsa sanoen, ”Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville [ei todellisille israelilaisille] kaikki tulee vertauksissa, jotta he näkemällä näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi.” — Mark. 4:11,12

Siten on myös tämän aikakauden lopussa. Totuus erottaa nyt, samoin kuin silloinkin, vilpittömät ja nöyrät johtaen heitä eteenpäin siihen tietoon, jonka aika nyt on tullut, ja vahvistaa ja valaisee heitä, jotteivät he nimikristillisyyden suuren enemmistön kanssa kompastuisi, kun he haaleina ja itseensä tyytyväisinä hylkäävät ne totuudet, joiden aika nyt on tullut, koska heitä sokaisee heidän sydämensä nurja tila. Siksi heidät hyljätään kelpaamattomina Herran morsiameksi. — Efe. 4:1; 1 Kor. 9:27

Monet ovat joutuneet suureen eksytykseen luullessaan, ettei Jumalan töillä ja hänen suunnitelmillaan ole sanottavampaa merkitystä, sekä ettei Jumala vaadi mitään muuta kuin kristillisen luonteen hyveitä, joka parhaiten säilytetään pysymällä tietämättömyydessä. Miten eri tavalla esittääkään Raamattu tämän seikan! Se neuvoa meitä ei ainoastaan viljelemään kristillisen luonteen hyveitä, vaan lakkaamatta säilyttämään sellaisen sydämen tilan, joka tekee meidät kykeneviksi erottamaan totuuden, erittäinkin tuon suuren totuuden Herramme läsnäolosta, koska se tapahtuu, ja koska armohallituksessa tulee muutos. Armohallitukseen kuuluvat totuudet ovat yhtä tärkeitä tämän aikakauden lopussa kuin ne olivat juutalaisen aikakauden lopussa. Ne, jotka eivät silloin voineet erottaa totuutta, jonka aika oli tullut, eivät myöskään voineet ottaa vastaan niitä armoetuja, joiden aika oli tullut. Ja samalla tavalla on tämänkin aikakauden lopussa: ne, jotka eivät huomaa niitä totuuksia, joiden aika nyt on tullut, sen tähden, että epäusko ja maailmallisuus ovat heidät sokaisseet, eivät voi tulla osallisiksi niistä armoeduista, joiden aika nyt on tullut. He eivät ole voittajia, eivätkä siis kelpollisia Kristuksen morsiameksi. He eivät voi tulla osallisiksi pyhien perinnöstä Kristuksen kanssa hänen kanssaperillisiin. Nykyisten epäsuotuisten olosuhteitten tähden muodostaa totuus uskomme koetus-kiven Jumalaa kohtaan, joka totuus viikatteen tavoin erottaa kelpolliset kelpottomista nisun lusteista.

Profeetallisten aikojen tutkiminen on joutunut huonoon huutoon niiden väärin sovittelujen perusteella, joita Kristuksen toisen tulemisen ”adventistit” ynnä muut ovat

tehneet, jotka eivät ole saaneet nähdä niiden tapausten toteutuvan, joita he ovat odottaneet tapahtuviksi määrääminään aikoina. Me näemme kuitenkin, että Jumalan suunnitelmaan kuului näiden asioiden kätkeminen kaikilta muilta, paitsi määrätyltä luokalta, antamalla häväistyksen ja pilkan joutua tämän asian osaksi, estääkseen siten tämän maailman viisaita ja ymmärtäväisiä käsittämästä niitä. (Matt. 11:25) Tämä oli, sitä emme epäile, yhtä paljon osa Jumalan suunnitelmasta kuin Jeesuksen lähettäminen Nasaretiin, halveksittuun paikkaan, jotta häntä kutsuttaisiin ”nasaretilaiseksi” (Matt. 2:23), vaikkakin hän todellisuudessa oli syntynyt tuossa kunniakkaassa Beetlehemin kaupungissa. Kuten maailman viisaat ja ymmärtäväiset siihen aikaan sanoivat: ”Saattaako mitään hyvää tulla Nasaretista?” niin huutavat monet näinä aikoina, kun on puhe profeetallisesta ajasta tai jostakin, joka on jollakin tavalla tekemisissä Kristuksen toisen tulemisen kanssa, se on ”adventismia”, ikään kuin he tahtoisivat sanoa: ”Voiko adventismista tulla mitään hyvää?” – vaikkakin he myöntävät, että monet ennustukset, jotka sisältävät aikamääräyksiä, eivät vielä ole täyttyneet, ja että Herran toinen tuleminen on Raamatun huomatuin aine.

Me tunnemme suurta myötätuntoa sekä ensimmäisiä adventisteja (juutalaisia) kohtaan että toisia adventisteja kohtaan, joskin ainoastaan muutamat niin hyvin edellisistä kuin jälkimmäisistäkin ovat käsittäneet ne totuudet, joita he ovat olleet niin lähellä, ja joita he kuitenkin eivät ole voineet käsittää, koska niin hyvin edellisiä kuin jälkimmäisiäkin on sokaissut heidän väärä odotuksensa. Ystävämme adventistit eivät ole kyenneet käsittämään Herramme toisen tulemisen tapaa eikä tarkoitusta, sellaisena kuin Raamattu opettaa; siksi he eivät ole odottaneet saavansa nähdä häntä ”sellaisena kuin hän on”, vaan sellaisena kuin hän oli. He luulevat, että hänen tulemisensa tarkoitus on sellainen, että se täyttää, pyhiä lukuun ottamatta, kaikki muut kauhulla ja pelolla, että hänen tarkoituksensa on koota valitut, hävittää muut ihmiskunnan jäsenet ja polttaa koko maailma. Omaksuen tällaisen käsityksen, käyttävät he profeetallisia aikoja ruoskana kurittaakseen ja ajaakseen ihmiskuntaa Jumalan puoleen. Mutta maailma katseli tyynesti ja sanoi, että he olivat tyhmiä haaveilijoita, ja että jos löytyy Jumala, niin on hän varmaan sekä järkevämpi että vanhurskaampi. Maailman iva tuli yhä katkerammaksi, kun heidän yhä uudistuvat ennustuksensa aineen katoamisesta ja maailmojen häviämisestä eivät pitäneet paikkaansa. Täten olemme tulleet siihen tilaan, että sellaisetkin kristityt, jotka hyvin tietävät, että ennustuksilla ja aikamääräyksillä on suhteellisesti huomattava asema Jumalan ilmestyksessä, epäuskoisella hymyllä kuuntelevat puhetta näistä aineista tai suorastaan julkisesti ylenkatsovat niitä.

Mutta autuas on se,

”Ken tyynnä maailman pilkan kantaa vaan,
ei vainon alle taivu hän.
Ei saa hänt’ tuska tuima turtumaan,
ei myöskään juonet Saatanan.”

Mutta Jumala ei antanut aikaennustuksia sellaista tarkoitusta varten, eikä hän koeta käännäyttää maailmaa sellaisella tavalla; sillä hän etsii sellaisia rukoilijoita, jotka rukoilevat häntä hengessä ja totuudessa (Joh. 4:23), eikä sellaisia, jotka häpeävät palvella

häntä. Jos hänen aikomuksensa olisi ollut pelottelemalla pakottaa ihmisiä tottelevaisuuteen, olisi hän keksinyt jonkun onnistuneemman tavan kuin ajanjulistamisen — kuten ystävämme adventistit ovat osoittaneet. Profeetallista aikaa ei annettu tekemään maailmaa rauhattomaksi — eikä ylipäänsä maailmalle missään suhteessa — vaan valistamaan, vahvistamaan, lohduttamaan, kehottamaan ja johtamaan seurakuntaa (valittuja) vaikeina aikoina maailmanajan lopulla. Sen tähden on kirjoitettu: ”Jumalattomat eivät näitä tottele (ymmärrä), mutta ymmärtäväiset ottavat näistä vaarin.” Näille siitä tulee ”ruokaa aikanaan”, joka muun ravinnon yhteydessä vahvistaa niitä, jotka sitä käyttävät, niin että he voivat ”kestää pahana päivänä” — sinä hädän päivänä, jolla tämä aikakausi päättyy. Se auttaa heitä käsittämään ihmeelliset tapahtumat heidän ympärillään, jotteivät he menehdy pelosta ja vavistuksesta, eivätkä sekaannu niihin päätelmiin ja tieteisiin, joita väärin sillä nimellä kutsutaan — ja joita se päivä on tulvillaan. Ja sen ohessa voivat he myös tuossa kuluttavassa tulella [hädän aikana] todistaa Jumalasta ja hänen suunnitelmastaan ja opettaa kansaa — osoittaa Jumalan suunnitelman lopulliseen ihanaan päämäärään, kohottamalla pelastuksen lipun kansojen eteen. — Jes. 62:10

Tämä on aikaennustusten tarkoitus. Kuinka tärkeä ja välttämätön se onkaan, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, täysin varustettu tässä ajassa. Ilman näitä profeetallisia aikatodistuksia voisi olla mahdollista, että näkisimme tapahtumat Herran päivänä tietämättä niistä mitään tai tuntematta velvollisuuksiamme ja oikeuksiamme sinä aikana. Älköön sen tähden kukaan tosivihkiytynyt aliarvioiko näitä profeetallisia aikatodistuksia. Ne ovat aiotut johtamaan sanojamme ja tekojamme tuhatvuotispäivän aikaisessa aamusarastuksessa, ennen auringon nousua, maailman ja nimikirkon nukkuessa tietämättöminä ja huolettomina niistä armotalouden muutoksista, joita nyt tapahtuu. Nämä profeetalliset aikamääräykset olivat suureksi osaksi keinoja Jumalan kädessä vetämään kirjoittajan huomion täydellisemmin ja huolellisemmin Jumalan suunnitelman muihin osiin. Näille aikamääräyksille omistettu huomio ei voi olla tuottamatta pysyväistä hyötyä tutkijalle. Ne eivät ainoastaan ilmoita hänelle ”nykyistä totuutta”, vaan antavat myös voimaa ja elävää todellisuutta kaikille Raamatun totuuksille, todistamalla, että kaikki Jumalan suunnitelmat ovat yhteisvaikutuksessa aikaan ja tapaan nähden hänen ihanien aikomustensa kehittämisessä.

Niiden ennustuksien epäonnistuminen, joita adventistit tekivät, jotka ottivat määrätäkseen ajan maailman polttamiselle ym., on koskenut enemmän odotettujen tapahtumain luonnetta kuin aikaa. Juutalaisten tavoin erehtyivät he odottaessaan väärää asiaa oikealla ajalla. Tämä oli toinen syy heidän kykenemättömyyteensä selvästi ymmärtää totuutta, mutta pääsyy tähän oli se seikka, ettei aika vielä ollut tullut sen selvemmälle paljastamiselle. Ja kuitenkin oli aika tullut pyhien herättämiselle tutkimaan Herran ilmestymistä — aika mennä Ylkää vastaan ja aika pettymykselle ennen hänen oikeaa tuloaan — johon kaikkeen viitattiin Herramme vertauksessa kymmenestä neitseestä, kuten edempänä osoitamme. Niin kuin edellisessä osassa on näytetty, on se tuli, joka kuluttaa maan Herran päivänä, vertauskuvallinen, eikä kirjaimellinen. Seuraavassa luvussa osoitetaan, että niiden muutamien aikaennustusten sovelluttamiset, jotka (ennustukset) adventistit hylkäsivät väärinä, eivät ole vääriä, vaan oikeita, ja että ne selvästi ilmaisevat tämän ajan vertauskuvallisen tulen — joka jo palaa.

Adventistit, jotka erehdyksissään odottivat maan kirjaimellista palamista, koettivat pakottaa kaikki erilaiset profeetalliset ajanjaksot yhteiseen päättymispäivään – päälle päätteeksi tavalliseen vuorokauteen. Täten tekivät he väkivaltaa toisille ennustuksille saadaksensa ne sopimaan yhteen ja päättymään samaan aikaan toisten kanssa. Selvempi käsitys, joka meillä nyt on Jumalan suunnitelmasta, ilmaisee erilaisten aikaennustusten välillä vallitsevan täydellisen yhtäpitävyyden, eikä ole ollenkaan tarpeellista kääntää tai tehdä väkivaltaa muutamille niistä, saadakseen ne sopimaan toisten kanssa. Kun seuraavassa luvussa alamme tarkastella johtavia ennustuksia, emme rakenna mitään järjestelmää tai selitystapaa, jonka mukaan koettaisimme sovittaa kaikkia profeetallisia aikakausia, vaan seuraamme huolellisesti jokaista eri aikakautta sen loppuun, ja vasta sen jälkeen kudomme yhteen sen järjestelmän eli suunnitelman, jonka salaisuuksien suuri Ilmoittaja täten ilmaisee. Tällöin huomataan, että järjestys ja sopusointu Jumalan suunnitelmassa aikoihin ja hetkiin nähden ovat yhtä ilmeiset kuin ne ihanat piirteet tässä suunnitelmassa, jotka edellisessä osassa havaittiin ja jotka ovat piirretyt aikakausien kartalle. Ja kun suuri maailmanaikakausien kello lyö profeetallisella kellotaululla määrättyt tunnit, toteutuvat ennustetut tapahtumat yhtä varmasti, kuin että Jumala etukäteen on ne ilmoittanut.